

D E C I Z I E

cu privire la recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat,

în cauza civilă cererea formulată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat împotriva debitorului ÎI „Angro-Aducovschi”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ilie Bairac, cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc,

împotriva încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 22 iulie 2026,

Dosarul nr. 25r-132/26
PIGD nr. 2-26047649-03-25r-17082026

Prima instanță: Judecătoria Edineț, sediul Ocnița (judecător Natalia Vameș)

23 noiembrie 2026, mun. Bălți

Textul corespunde originalului

Examinând, fără citarea părților, recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat,

Curtea de Apel Nord, în completul compus din:
Radu Holban*, Președinte,*
Mariana Sajin,
Svetlana Ghercavii, *judecători*

a constatat:

ÎN FAPT

1. La data de 15 aprilie 2026 Serviciul Fiscal de Stat s-a adresat în instanța de judecată cu cerere de contestare împotriva debitorului ÎI „Angro-Aducovschi", intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ilie Bairac, privind contestarea actelor executorului judecătoresc.

2. În motivarea cererii de contestare, creditorul Serviciul Fiscal de Stat a invocat că, la data de 08 aprilie 2026, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierile executorului judecătoresc Bairac Ilie nr.086s-l815/2026 și nr. 086s-1814/2026 din 16.03.2026, privind refuzul de a intenta procedura de executare în privința debitorului ÎI „Angro-Aducovschi" privind încasarea restanței față de Bugetul public național în sumă de 9 175,45 lei în baza hotărârilor privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului.

3. Drept temei de refuz de intentare a procedurii de executare, executorul judecătoresc Bairac Ilie invocă faptul că documentul executoriu nu este de competența sa.

4. Serviciul Fiscal de Stat își exprimă dezacordul față de încheierile executorului judecătoresc Bairac Ilie nr. 086s-1689/2025 și nr. 086s-1690/2025 din 29.10.2025, privind refuzul de a intenta procedura de executare, ca fiind neîntemeiate şi pasibile anulării, din următoarele considerente.

5. Serviciul Fiscal de Stat, a remis spre executare executorului judecătoresc Bairac Ilie, Hotărârea nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 și Hotărârea AH nr. 0041646 din 18.11.2021 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, cu valoare de documente executorii în temeiul art.196 alin. (5) din

Codul fiscal, prin care s-a hotărât:

1. A executa silit obligația fiscală a contribuabilului ÎI „Angro-Aduchovschi” în baza Hotărârii nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 a sumei de 2 930,47 lei și în baza Hotărârii seria AH nr.0041646 din 18.11.2021 a sumei de 6 246,05 lei;

2. Asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcției Generale Recuperare Creanțe;

3. Încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent;

4. Prezentele Hotărâri intră în vigoare din data semnării și se execută imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

6. Cu privire la temeiul refuzului, este de menționat că art. 30 alin. (1) din Codul de executare prevede că, executorul judecătoresc poate întreprinde acțiuni de executare silită doar în circumscripția camerei teritoriale a executorilor judecătorești în care biroul său își are sediul, iar potrivit art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă documentul nu este de competența sa.

7. Menționează că sub noțiunea de „competență” prevăzută de art. 61 alin. (1) din de executare, se subînțelege exclusiv competența teritorială, or, în rezultatul examinării excepției de neconstituționalitate a art. 61 alin. (1) din Codul de executare, prin Hotărârea nr. 22 08.10.2019, Curtea Constituțională a statuat, că „lipsa competenței” poate fi interpretată numai din punct de vedere al competenței teritoriale, nu și a competenței materiale.

8. La caz notează că, documentele executorii au fost prezentate corect spre executare silită executorului judecătoresc conform competenței teritoriale a acestuia, în acest sens creditorul - Statul, în persoana Serviciului Fiscal de Stat a respectat prevederile art. 30 din Codul de executare, prin urmare refuzul de primire spre executare, emis de către executorul judecătoresc este unul neîntemeiat și contravine principiilor de drept, or, conform art. 34 alin. (3) din Legea nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătorești, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea documentelor executorii date prin lege în competența sa teritorială, stabilită de camera teritorială a executorilor judecătorești, decât în condițiile stabilite de lege.

9. Concomitent, menționează că, conform pct. l vizat în Hotărârile menționate supra, urmează a executa silit obligația fiscală a contribuabilului or, art. 10 alin. (1)

Codul de executare expres menționează „executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile, „conchide că noțiunea „a executa silit” prezumă încasarea silită, din contul contribuabilului în beneficiul creditorului, astfel documentele executorii menționate supra cuprind formulări caracteristice pentru un act privind încasarea sumelor.

10. Menționează că, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentele executorii în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative. În asemenea situație, refuzul executorului judecătoresc privind executarea silită documentului executoriu generează încălcarea principiilor de drept, a scopului şi sarcinii de bază a procedurii de executare, or, potrivit art. 1 din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

11. Prin urmare, de către Serviciul Fiscal de Stat, conform împuternicirilor atribuite de Codul fiscal, au fost întreprinse şi epuizate toate măsurile de asigurare şi executare silită a executării documentelor executorii vizate.

12. Indică că, potrivit art. 14 alin. (1) și (2) din Legea nr. 845/1992 cu privire la antreprenoriat și întreprinderi, întreprinderea individuală este întreprinderea care aparține cetățeanului, cu drept de proprietate privată, sau membrilor familiei acestuia, cu drept de proprietate comună. Patrimoniul întreprinderii individuale se formează pe baza bunurilor cetățeanului (familiei) și altor surse care nu sunt interzise de legislație. Întreprinderea individuală este persoană juridică și se prezintă în cadrul raporturilor de drept ca persoană fizică întreprinzător individual. Patrimoniul întreprinderii individuale este inseparabil de bunurile persoanele ale antreprenorului.

13. În acest sens, măsurile ulterioare de executare silită care urmează a fi întreprinse de executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, în scopul executării documentelor executorii sunt mai vaste şi eficiente de a exceda competenţa Serviciului Fiscal de Stat în materie de executare silită, în condiţia în care măsurile de executare întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat nu s-au soldat cu stingerea restanţei.

14. Reieşind din considerentele menţionate supra, privind executarea silită a

obligaţiei fiscale în baza documentului executoriu, va garanta atât buna derulare a administrării fiscale, cât şi conlucrarea eficientă între autorităţile publice cu scopul de a asigura interesele financiare ale statului.

15. În partea ce ţine de documentul executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat, menţionează că prin executare silită se subânţelege orice acţiune, inclusiv încasarea de mijloace financiare, efectuată de către executorul judecătoresc în conformitate cu Codul de executare, pentru buna derulare şi soldarea cu succes a procedurii de executare.

16. În concluzie, reține că hotărârile emise de Serviciul fiscal de Stat, privind executarea silită a obligaţiei fiscale sunt documente cu valoarea şi statutul unui document executoriu. Or, actele numite, în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal coroborat cu art. 11 din Codul de executare, sunt documente investite cu forţă şi valoare executorie şi ţine de obligaţia, competenţa şi discreţia organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege.

17. În context susține că, potrivit dispoziţiilor art. 11 lit. p) din Codul de executare sânt documente executorii si se execută conform normelor stabilite de prezentul Cod actele emise de Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor, iar potrivit dispoziţiilor art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la art. 194 alin. (1) lit. lit. b), c) şi d) din Codul fiscal se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

18. Corespunzător, hotărârea Serviciului Fiscal de Stat, având puterea unui document executoriu perfect valabil, a fost remis pentru a fi pus în executare silită către executorul judecătoresc competent, ultimul urmând să asigure executarea acestuia conform regulilor şi reglementărilor Codului de executare.

19. Prin urmare, executorul judecătoresc urma să primească şi să intenteze procedura de executare a acestui act investit cu caracter şi putere executorie, or, art. 2 alin. (4) din Legea nr. 113 din 17.06.2010 interzice executorilor judecătoreşti refuzul în executarea unui document executoriu dat în competenţa sa.

20. La fel, sunt relevante situaţiei şi dispoziţiile art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, potrivit cărora executorul judecătoresc refuză în intentarea procedurii de executare numai în cazul când nu este competent de a executa documentul executoriu. Însă, în situaţia în care i-a fost prezentat spre executare un document

executoriu valabil, executorul judecătoresc nu poate refuza primirea lui şi intentarea procedurii de executare din simplu motiv, că legislaţia prevede şi permite mai multe modalităţi de executare silită a acestuia, de către mai mulţi subiecţi. Din contra, în asemenea situaţii Legea permite şi chiar încurajează executarea documentului executoriu în paralel de mai mulţi subiecţi, potrivit şi în limitele competenţelor atribuite de Lege. Acordarea şi atribuirea competenţelor mai multor subiecţi în vederea executării silite a unui document executoriu nu exclude executarea paralelă şi concomitentă de către aceşti subiecţi a respectivului document.

21. Mai mult, executorul judecătoresc a refuzat în primirea documentului executoriu pe motiv că nu ar fi competent să-l execute, motivând că executarea acestuia este de competența Serviciului Fiscal de Stat. Această motivare şi abordare, vine însă în contradicţie cu cadrul legal aplicabil, deoarece, după cum s-a indicat anterior, hotărârea organului fiscal are putere de document executoriu şi, corespunzător, este de competenţa executorului judecătoresc de a executa astfel de documente.

22. În acelaşi context urmează a se accentua şi faptul, că nici Codul fiscal şi nici Codul de executare nu impun şi nu obligă Serviciul Fiscal de Stat să îndeplinească sau să execute careva acţiuni sau măsuri prealabile şi premergătoare sesizării executorului judecătoresc în vederea executării silite a unui document fiscal.

23. Normele legale numite, lasă la discreţia organului fiscal de a alege modalitatea de executare: cu forţe proprii, prin intermediul executorului judecătoresc sau în proceduri paralele şi acţiuni comune, în acest sens urmează a fi reiterat, că normele de drept material anterior enunţate şi, anume, art. 2 alin. (4) coroborat cu art. 8 lit. b) al Legii nr. 113 din 17.06.2010 privind executorii judecătoreşti şi art. 61 alin. (1) din Codul de executare, indică clar, concret şi cert situaţiile când executorul judecătoresc va refuza în intentarea procedurii de executare, aceste condiţii fiind exhaustive, iar potrivit art. 196 alin. (5) Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este în drept, dar nu are obligaţia, să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Respectiv, este cert faptul că ţine de competenţa şi discreţia organului fiscal de a alege metoda de executare, fiind urmărit scopul executării eficiente, efective şi în termeni cât mai restrânşi a obligaţiilor fiscale.

24. Reieşind din dispoziţiile legale enunţate supra, raportate la circumstanţele cauzei, consideră nemotivată şi ilegală încheierea executorului judecătoresc privind

refuzul intentării procedurii de executare drept una care încalcă drepturile creditorului.

25. În drept, sunt invocate prevederile art. art. 10 alin. (1), art. 11 lit. p), art. 22 alin.(2), art. 30 alin. (1), art. 43 alin. (2), art. 60, art. 61 alin. (1) - (4), art. 74, art. 161-163 din Codul de executare; art. 132, art. 133 alin. (2) pct. 7), art. 196 alin. (5), art. 197 alin. (1), art. 200 din Codul fiscal şi art. 206, art. 269 din Codul de procedură civilă.

26. Solicită creditorul Serviciul Fiscal de Stat, admiterea integrală a prezentei contestaţii; anularea încheierii executorului judecătoresc Bairac Ilie nr. 086s-1815/2026 și nr. 086s-1814/2026 din 16.03.2026, privind refuzul de a intenta procedura de executare; obligarea executorul judecătoresc de a primi documentele executorii Hotărârea nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 și seria AH nr. 0041646 din 18.11.2021, emise de către Serviciul Fiscal de Stat, spre executare silită; examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat cu expedierea copiei încheierii autentificate adoptate pe cazul dat.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

27. Prin încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 22 iulie 2026 s-a respins contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat împotriva ÎI „Angro-Aducovschi”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ilie Bairac cu privire la anularea încheierii executorului judecătoresc Ilie Bairac nr. 086s-1815/2026 și nr. 086s-1814/2026 din 16.03.2026, privind refuzul de a intenta procedura de executare, ca fiind neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

28. La 23 iulie 2026 Serviciul Fiscal de Stat – șefă adjunctă a Direcției generale Eugenia Stoianov, a contestate cu recurs încheierea instanței de fond, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și anularea încheierii executorului judecătoresc Ilie Bairac nr. 086s-1815/2026 și nr. 086s-1814/2026 din 16.03.2026, privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare și obligarea executorului judecătoresc de a primi documentul executoriu emis de Serviciul Fiscal de Stat spre executare silită.

TERMENUL DE DECLARARE A RECURSULUI

29. Instanța de recurs reiterează prevederile art. 425 CPC, care statuează expres

că, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

30. Colegiul civil reține, că încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița a fost pronunțată la 22 iulie 2026, fiind comunicată recurentului prin intermediul poștei electronice la 23 iulie 2026, prin urmare recursul declarat la 30 iulie 2026 este declarat în interiorul termenului legal.

ARGUMENTELE RECURENTULUI

31. În motivarea recursului recurentul a susţinut argumentele expuse în contestaţia iniţială, suplimentar a invocat că, soluţia instanţei de fond o consideră neîntemeiată şi nefondată, emisă cu încălcarea normelor de drept material şi procesual.

32. Menționează că, în timp ce executorul judecătoresc a refuzat intentarea procedurii de executare în temeiul art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare, invocând lipsa competenţei, instanţa de judecată şi-a întemeiat soluţia pe un alt temei juridic, reţinând că documentele executorii indicate supra nu întrunesc condiţiile prevăzute de art. 14 din Codul de executare şi că, prin urmare, refuzul ar fi fost justificat în baza art. 61 alin. (1) lit. c) din acelaşi Cod.

33. Respectiv, instanţa nu putea substitui sau modifica motivele de fapt şi de drept indicate expres de executorul judecătoresc în încheierea contestată, legalitatea actului urmând a fi verificată exclusiv prin raportare la temeiurile invocate de executorul judecătoresc în încheierea emisă.

34. Totodată instanţa s-a pronunţat exclusiv asupra Hotărârii nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025, omiţând să examineze şi să se expună asupra Hotărârii seria AH nr.0041646 din 18.11.2021, act căruia i-a fost aplicată semnătura olografă şi care este certificată prin aplicarea ştampilei umede, documentul întrunind în totalitate cerinţele prevăzute de art. 14 din Codul de executare.

35. La caz, instanţa a reţinut în încheierea sa că, Hotărârea seria AH nr. 0041646 din 18.11.2021 ar fi fost doar semnată electronic de către şefa adjunctă a DGRC Irina Ganţa, şi că aceasta nu ar fi fost certificată prin aplicarea ştampilei autorităţii emitente. O asemenea concluzie este vădit eronată, deoarece Hotărârea seria AH nr. 0041646 din 18 11 2021 este semnată olograf şi certificată prin aplicarea ştampilei umede a autorităţii emitente, întrunind astfel toate cerinţele prevăzute de art. 14 din Codul de executare.

36. În context menționează că, formularul de Hotărâre cu privire la executarea

silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului este aprobat prin Ordinul SFS nr.195 din 26.04.2024 (Ordinul cu privire la modificarea Ordinului IFPS nr. 143/2002 despre aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscale) despre aprobarea formularelor de executare silită a obligaţiei fiscale în format electronic, fiind publicat în Monitorul Oficial nr. 196 (9136) din 04.05.2024 şi conform căruia în mod expres este stipulat că executarea silită a documentului executoriu conform prevederilor Codului de executare este pusă în sarcina executorului judecătoresc, totodată fiind menţionate datele ce urmează să conţină documentul executoriu în format electronic.

37. Invocă că, potrivit prevederilor articolelor 2, 21 alin. (2) în coroborare cu art. 40 alin. (5) din Legea nr. 124 din 19.05.2022 privind identificarea electronică şi serviciile de încredere, documentul electronic este conţinut în formă electronică, căruia i-a fost aplicată semnătura electronică care are aceeaşi valoare juridică ca şi semnătura olografă, iar în cazul în care, conform legislaţiei, se cere ca documentul pe suport de hîrtie să fie autentificat cu stampilă, documentul electronic se consideră a fi corespunzător cerinţei respective.

38. Prin urmare, executorul judecătoresc este obligat să asigure executarea silită, inclusiv să execute documentele executorii în strictă conformitate cu Codul de executare şi cu alte acte normative.

39. Consideră că, în asemenea situaţie, refuzul executorului judecătoresc privind executarea silită a documentelor executorii generează încălcarea principiilor de drept, a scopului şi sarcinii de bază a procedurii de executare, or, potrivit art. 1 din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare. în modul stabilit de lege.

40. Ori, potrivit prevederilor menţionate supra, documentul electronic-conţinut în formă electronică, în special sub formă de text, căruia i-a fost aplicată semnătura electronica, care are aceeaşi valoare juridică ca şi semnătura olografă, iar în cazul in care, conform legislaţiei, se cere ca documentul pe suport de hârtie să fie autentificat cu ştampilă, documentul electronic se consideră a fi corespunzător cerinţei respective.

41. Recurentul reține că Hotărârile emise de Serviciul fiscal de Stat privind executarea silită a obligaţiei fiscale sunt documente cu valoarea şi statutul unui document executoriu. Or, actele numite, în temeiul art. 196 alin. (5) din Codul fiscal coroborat cu art. 11 din Codul de executare, sunt documente investite cu

forţă şi valoare executorie şi ţine de obligaţia, competenţa şi discreţia organului fiscal de a decide modalitatea de executare, care este prevăzută de Lege.

42. În context consideră că urmează a fi reținut că, potrivit dispoziţiilor art. 11 lit. p) din Codul de executare sânt documente executorii si se execută conform normelor stabilite, de prezentul Cod actele emise de Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor, iar potrivit dispoziţiilor art. 196 alin. (5) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat este in drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale. Executarea silită a obligaţiei fiscale în modul prevăzut la 194 alin. (1) lit. b), c) şi d) din Codul fiscal se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu.

43. Corespunzător, hotărârea Serviciului Fiscal de Stat, având puterea unui document executoriu perfect valabil, a fost remisă pentru a fi pusă în executare silită către executorul judecătoresc competent, ultimul urmând să asigurare executarea acestuia conform regulilor şi reglementărilor Codului de executare.

44. În concluzie, consideră ilegală decizia instanţei de fond or, înfăptuirea justiţiei, în numele legii, are semnificaţia că actul de justiţie izvorăşte din normele legale, iar forţa lui executorie derivă tot din lege.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

45. Potrivit art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea.

46. În conformitate cu art. 426 alin. (3) CPC, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.

47. În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (3) Cod de executare, executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.

48. Potrivit prevederilor art. 11 lit. p) Cod de executare, sunt documente executorii şi se execută conform normelor stabilite de prezentul cod, actele emise de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

49. Articolul 61 alin. (1) lit. a) Cod de executare prevede că, executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă: documentul nu este de

competenţa sa.

50. Conform prevederilor art. 129 pct. (6), (14) Codul fiscal, în scopul exercitării administrării fiscale, se definesc următoarele noţiuni: obligaţie fiscală - obligaţie a contribuabilului de a plăti la buget o anumită sumă ca impozit, taxă, majorare de întârziere (penalitate) şi/sau amendă; executare silită a obligaţiei fiscale - acţiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţei.

51. În conformitate cu art. 132^4 pct. (8) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat îndeplineşte următoarele funcţii: executarea silită a restanţelor şi altor plăţi neachitate în termen la bugetul public national.

52. Alăturat art. 169 alin. (1) Codul fiscal învederează că, obligaţia fiscală naşte în momentul apariţiei circumstanţelor, stabilite de legislaţia fiscală, ce prevăd stingerea ei.

53. Conform prevederilor art. 170 Codul fiscal, stingerea obligaţiei fiscale se face prin: achitare, anulare, prescripţie, scădere, compensare sau executare silită.

54. Iar, conform prevederilor art. 177 Cod fiscal, stingerea obligaţiei fiscale prin executare silită are loc prin acţiunile întreprinse, în limitele competenţei, de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţelor în conformitate cu legislaţia fiscală.

55. Potrivit prevederilor art. 194 alin. (1) lit. a), b), c), d) Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează prin: a) încasare a mijloacelor băneşti, inclusiv în valută străină, de pe conturile bancare şi/sau conturile de plăţi ale contribuabilului, cu excepţia celor de pe conturile de credit şi provizorii (de acumulare a mijloacelor financiare pentru formarea sau majorarea capitalului social); b) ridicare de la contribuabil a mijloacelor băneşti în numerar, inclusiv în valută străină; c) urmărire a bunurilor contribuabilului, cu excepţia celor consemnate la lit. a) şi b); d) urmărire a datoriilor debitoare ale contribuabililor prin modalităţile prevăzute la lit. a),b) şi c).

56. Conform prevederilor art. 194 alin. (3) Codul fiscal, în cazul în care, după ce s-au aplicat modalităţile de executare silită, obligaţia fiscală a contribuabilului care desfăşoară activitate de întreprinzător nu a fost stinsă în totalitate, iar aplicarea ulterioară a executării silite este imposibilă, Serviciul Fiscal de Stat are dreptul să iniţieze aplicarea modalităţilor de depăşire a insolvabilităţii în conformitate cu legislaţia. Obligaţia fiscală a persoanei fizice neînregistrate ca subiect al activităţii de întreprinzător se stinge în modul prevăzut de prezentul cod.

57. În conformitate cu art. 195 alin. (1) Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare.

58. Potrivit art. 196 alin. (1) Codul fiscal, executarea silită a obligaţiei fiscale se face în zile lucrătoare, între orele 6.00 şi 22.00. Executarea silită în alt timp se admite în cazul în care contribuabilul sau debitorul lui se eschivează de la ea.

59. Alin. (5) al aceluiaşi articol prevede că, Serviciul Fiscal de Stat este în drept să aplice una sau mai multe modalităţi de executare silită a obligaţiei fiscale.

60. Potrivit la art.194 alin. (1) lit. b), c) şi d), executarea silită a obligaţiei fiscale se face în temeiul unei hotărâri emise de conducerea Serviciului Fiscal de Stat pe un formular tipizat aprobat de Serviciul Fiscal de Stat, care are valoare de document executoriu din data emiterii hotărârii privind executarea silită a obligaţiei fiscale.

61. Articolul 428 alin. (1) Cod de procedură civilă, prevede că, decizia instanţei de recurs emisă după examinarea recursului împotriva încheierii rămîne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se plasează pe pagina web a instanţei la data emiterii.

APRECIEREA INSTANȚEI

62. Analizând materialele cauzei în raport cu norma legală relevantă speței, completul de judecată consideră necesar de a respinge recursul, din considerentele ce urmează.

63. Actele cauzei atestă, că în procedura executorului judecătoresc Ilie Bairac a parvenit spre executare hotărârea nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 și Hotărârea AH nr. 0041646 din 18.11.2021 privind executarea silită a obligației fiscale a contribuabilului, prin care s-a hotărât:

1. A executa silit obligația fiscală a contribuabilului ÎI „Angro-Aduchovschi” în baza Hotărârii nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 a sumei de 2 930,47 lei și în baza Hotărârii seria AH nr. 0041646 din 18.11.2021 a sumei de 6 246,05 lei;

2. Asigurarea aplicării măsurilor de asigurare silită, reglementate de Codul fiscal, se pune în sarcina Direcției Generale Recuperare Creanțe;

3. Încasarea silită a restanțelor menționate în prezenta Hotărâre, conform Codului de executare, se efectuează de către executorul judecătoresc competent;

4. Prezentele Hotărâri intră în vigoare din data semnării și se execută

imediat, inclusiv prin intermediul executorilor judecătorești, în conformitate cu prevederile Codului de executare, după caz.

64. Executorul judecătoresc Ilie Bairac, prin încheierea privind refuzul de a intenta procedura de executare nr. 086s-1815/2026 din 16.03.2026, a refuzat intentarea procedurii de executare a documentului executoriu Hotărârea nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 emis de Serviciul Fiscal de Stat privind încasarea de la ÎI „Angro-Aduchovschi" în beneficiul statului a datoriei în sumă de 2 930,47 lei (f.d.14).

65. La 16.03.2026 executorul judecătoresc Ilie Bairac a emis încheierea nr. 086s-1814/2026 privind refuzul de a intenta procedura de executare prin care a refuzat în intentarea procedurii de executare a documentului executoriu Hotărârea seria AH nr. 0041646 din 18.11.2021, emis de Serviciul Fiscal de Stat privind încasarea de la ÎI „Angro-Aduchovschi" în beneficiul statului a datoriei în sumă de 6 246,05 lei. (f.d.15)

66. În ambele cazuri executorul judecătoresc Ilie Bairac a refuzat de a intenta procedura de executare a Hotărârii nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 și Hotărârii seria AH nr. 0041646 din 18.11.2021, emise de Serviciul Fiscal de Stat, în temeiul art. 61 alin. (1) lit. a) Cod de executare, deoarece nu sunt de competența sa.

67. În contextul pretenţiilor formulate în cererea de contestare, Colegiul judiciar reţine absolut corectă soluţia instanţei de fond privind respingerea cererii de contestare înaintată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat, or, Serviciul Fiscal de Stat nu a prezentat careva probe confirmative că a întreprins şi epuizat toate măsurile de asigurare şi executare silită a documentului executoriu Hotărârii nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 și Hotărârii seria AH nr. 0041646 din 18.11.2021, emise de Serviciul Fiscal de Stat. Or, organul abilitat de executarea silită a obligaţiei fiscale este organul fiscal, cu excepţia situaţiilor reglementate de art. 199 alin. (4) din Codul fiscal potrivit căruia, Serviciul Fiscal de Stat va intenta o acţiune în justiţie de executare silită a obligaţiei fiscale, dacă persoana fizică nu permite accesul în domiciliul său sau în reşedinţa sa pentru a i se sechestra bunurile, fapt consemnat de funcţionarul fiscal într-un act. După ce instanţa judecătorească emite o hotărâre de executare silită a obligaţiei fiscale, aceasta este îndeplinită în conformitate cu legislaţia de procedură civilă.

68. De altfel, modalităţile de executare silită a obligaţiei fiscale, prevăzute de Codul fiscal, sunt similare modalităţilor de executare silită ale documentelor executorii prevăzute de Codul de executare. Specific raporturilor juridice din

domeniul fiscal este faptul că executarea silită fiscală este pornită şi se desfăşoară de către Serviciul Fiscal de Stat, fără încuviinţarea altor organe de stat.

69. Respectiv, Hotărârii nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 și Hotărârii seria AH nr. 0041646 din 18.11.2021, emise de Serviciul Fiscal de Stat reprezintă actul, în temeiul căruia urmează a fi executată silit obligaţia fiscală a contribuabilului ÎI „Angro-Aducovschi" în modul prevăzut la art.194 alin. (1) lit. b), c) şi d) Cod fiscal.

70. Astfel, în măsura în care art. 195 Cod fiscal stabileşte expres, că executarea silită a obligaţiei fiscale se efectuează de către Serviciul Fiscal de Stat, în limitele competenţei, în conformitate cu prevederile legislaţiei în vigoare, acţiuni pentru perceperea forţată a restanţei contribuabilului Moraru Victor urmează a fi întreprinse anume de Serviciul Fiscal de Stat.

71. Suplimentar, Colegiul civil reţine că, Hotărârile Serviciului Fiscal privind executarea silită a obligaţiunii fiscale a contribuabilului, au valoare de document executoriu, în raport cu alte documente de executare, în cazul executării silite a creanţelor fiscale şi spre deosebire de alte hotărâri, aceste hotărâri ale Serviciului Fiscal au o procedură specială de reglementare prevăzută de Codul Fiscal.

72. Astfel, prin prisma legislaţiei fiscale, executarea silită a obligaţiunilor fiscale este acţiunea întreprinsă direct de către organul fiscal, nefiind necesară intervenirea executorului judecătoresc în acest sens.

73. Colegiul stabileşte că, nici o prevedere cadru legal nu indică la competenţa de executare a executorului judecătoresc, iar, în acest sens, Serviciul Fiscal de Stat nu a avut nici o justificare legală pentru a înainta actul la executorul judecătoresc spre executare.

74. Prin urmare, Hotărârile menţionate supra, nu reprezintă documente executorii în sensul art. 11 lit. p) din Codul de executare, iar executarea acestora nu ţine de competenţa executorului judecătoresc, or, potrivit art. 129 pct.(14) din Codul fiscal în coroborare cu art. 177 Cod de executare, executare silită a obligaţiei fiscale este definită ca acţiuni întreprinse de Serviciul Fiscal de Stat pentru perceperea forţată a restanţei.

75. În susţinerea acestei interpretări, Colegiul civil reţine, că în conformitate cu art. 71 alin. (4) din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, la interpretarea actului normativ se ţine cont de nota informativă care a însoţit proiectul actului normativ respectiv şi de alte documente care permit identificarea voinţei autorităţii publice care a adoptat, a aprobat sau a emis actul

normativ, iar potrivit Notei informative la proiectul Legii cu privire la modificarea şi completarea unor acte legislative şi anume, Modificările propuse la Codul de executare (Art.11 din proiect), o primă modificare conceptuală propusă de proiectul de lege implică completarea listei documentelor executorii (art.11), cu următoarele acte: actele emise de organul fiscal, vizând dispunerea încasării sumelor [art.11 lit. n)], explicând că, includerea acestor acte în această listă este impusă de amendamentele intervenite în art. 197 Cod fiscal şi prevederile art.92 din Codul de executare şi care nu fac altceva, decât să legifereze practica actuală când urmărirea este făcută de executorul judecătoresc în temeiul actelor Inspectoratului Fiscal.

76. Colegiul respinge ca neîntemeiată poziţia recurentului precum că, Hotărârea nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 și Hotărârea seria AH nr. 0041646 din 18.11.2021, emise de Serviciul Fiscal de Stat cade sub incidenţa art. 11 lit. p) Cod de executare şi anume, act emis de către Serviciul Fiscal de Stat privind dispunerea încasării sumelor.

77. La caz, nu pot fi reţinute argumentele organului fiscal precum că Hotărârea nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 și Hotărârea seria AH nr. 0041646 din 18.11.2021, emise de Serviciul Fiscal de Stat privind executarea silită a obligaţiei fiscale a debitorului ÎI „Angro-Aducovschi”, reprezintă un document executoriu de competenţa executorului judecătoresc, or potrivit art. 194 în coroborare cu art. 195 Cod fiscal, hotărârile privind executarea silită a obligaţiei fiscale a debitorului sunt documente executoriu de competenţa Serviciului Fiscal de Stat.

78. Instanţa de recurs evidenţiază faptul că, prin Hotărârea nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 și Hotărârea seria AH nr. 0041646 din 18.11.2021, Serviciul Fiscal de Stat nu a dispus încasarea anumitor sume, dar a decis executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului ÎI „Angro-Aducovschi”, de facto, a constatat existenţa restanţei la bugetul de stat, hotărând declanşarea executării silite a obligaţiei fiscale în mărime de 9 175,45 lei.

79. În prezenta cauză se reţine că, în situaţia în care debitorul obligaţiilor fiscale nu îşi execută obligaţiile fiscale ajunse la scadenţă, ia naştere dreptul titularului bugetului public de a trece la executarea silită a creanţelor fiscale.

80. Valoarea de document executoriu al Hotărârii cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale emisă în temeiul art. 196 alin.(5) Cod Fiscal, face ca procedura de executare silită a obligaţiei fiscale să poată fi pornită direct de către organul fiscal, nefiind necesară intervenţia executorului judecătoresc.

81. Respectiv, competenţa executării silite a obligaţiei fiscale în baza documentului executoriu, la caz, Hotărârea cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale, emisă în temeiul art. 196 alin.(5) Cod Fiscal este exclusiv a Serviciului Fiscal de Stat şi nu este de competenţa executorului judecătoresc.

82. Mai mult ca atât, în cazul în care executarea silită a fost pornită de către Serviciul Fiscal de Stat fără încuviinţarea altor organe de stat, Colegiul Civil consideră că hotărârile Serviciului Fiscal de Stat privind executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului ÎI „Angro-Aducovschi", reprezintă hotărâri prin care se constată sau se consemnează existenţa unei creanţe fiscale ajunse la scadenţă supusă executării silite şi nicidecum nu este un act prin care se dispune încasarea unei sume, sau o decizie de sancţionare, sau un act cu formulă executorie de competenţa executorului judecătoresc.

83. În aceiaşi ordine de idei, se deduce raţionamentul că, documentul executoriu emis de către Serviciul Fiscal de Stat cu privire la executarea silită a obligaţiei fiscale a contribuabilului este de competenţa exclusivă a Serviciului Fiscal de Stat, astfel cum este consacrat expres în art.195 alin.(1) Cod fiscal, urmând a fi aplicate prevederile Codului fiscal, concluzie care rezultă din art.3 alin. (1)-(3) Cod fiscal.

84. În asemenea condiţii, instanţa de recurs va reţine ca întemeiate concluziile instanţei de fond privind competenţa exclusivă a executării silite a obligaţiilor fiscale, în baza documentului executoriu, a hotărârii Serviciului Fiscal de Stat - Hotărârii nr. H/25/3/1208 din 25.11.2025 și Hotărârii seria AH nr. 0041646 din 18.11.2021, ca fiind a autorităţii fiscale şi nu a executorului judecătoresc.

85. Sub un alt aspect este de menționat că, soluţia executorului judecătoresc este în conformitate cu interpretarea obligatorie oferită de Curtea Supremă de Justiţie prin Avizul consultativ din 2 aprilie 2026 privind aplicarea art. 195 alin. (1) din Codul fiscal şi art. 11 lit. p) din Codul de executare.

86. Astfel, Curtea Supremă de Justiţie a reţinut că executarea silită a obligaţiei fiscale este acţiunea întreprinsă direct de către organul fiscal, nefiind necesară intervenţia executorului judecătoresc, concluzionând că normele Codului fiscal reprezintă reglementări speciale în raport cu dispoziţiile generale ale Codului de executare.

87. Totodată, Curtea Supremă de Justiţie a statuat că hotărârea privind executarea silită a obligaţiei fiscale prin intermediul unui executor judecătoresc este posibilă doar în ipoteza în care, în privinţa aceluiaşi debitor, este deja iniţiată o procedură de executare silită de către un executor judecătoresc, iar Serviciul Fiscal

de Stat se alătură procedurii de executare aflate în curs.

88. Potrivit avizului este menţionat că, „hotărârea privind executarea silită a obligaţiei fiscale prin intermediul unui executor judecătoresc este posibilă doar în ipoteza în care Serviciul Fiscal de Stat se alătură la procedura de executare intentată de un executor judecătoresc în privinţa aceluiaşi debitor”.

89. Din considerentele menţionate, argumentele invocate în recurs nu constituie temei de casare a încheierii contestate, motiv pentru care recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 22 iulie 2026.

90. Conducându-se de prevederile art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține încheierea Judecătoriei Edineț, sediul Ocnița din 22 iulie 2026, emisă în cadrul examinării cererea formulată de creditorul Serviciul Fiscal de Stat împotriva debitorului ÎI „Angro-Aducovschi”, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Ilie Bairac, cu privire la contestarea actelor executorului judecătoresc.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte completului, judecătorul Radu Holban

Judecători Mariana Sajin

Svetlana Ghercavii